

Нѣкои отъ офицеритѣ обвиняваха генералъ Скобелева въ тубение на врѣме. Други отиваха още по-далечъ, като обвиняваха генерала въ желание съ чуздн ржцѣ да гребе жаръ и малцина бѣха тия, които го защищаваха, като казваха, че не е възможно да се встѫпи въ бой безъ полската артиллерија.

Кои бѣха прави въ прѣдположенията си, азъ не мога да кажа. Само това ще кажа, че на 30-и декемврий, когато отидохъ въ Химитлии да видя нашитѣ ранени офицери, видѣхъ, че едвамъ тогава 4-и фунтовата батарея се спускаше отъ Балканъ. Значи, безъ полската артиллерија е можало и трѣбвало да се встѫпи въ бой . . .

Най-послѣ, дружинитѣ получиха заповѣдъ да се спустнатъ въ долината. Първи се спустнаха 5-а и 6-а дружини. 3-я и 4-а дружини се поведоха на долу по пажъ, който криволи по склона и се спушта въ с. Химитлии.

— Защо ли не ни спустнатъ право по склона на долу? се питаха нетърпѣливите опълченци. Тукъ не е толкова стрѣмно, както горѣ.

Наистина, отъ мѣсторасположението до бивуака на 16-а дивизия, по склона имаше не повече отъ $1 - 1\frac{1}{2}$ верста расстояние, което можеше да се прѣмине въ около $\frac{1}{2} - \frac{3}{4}$ часа. Склона, дѣйствително, е стрѣменъ, но не бѣше по-стрѣменъ отъ прѣминатия вчера.

При спуска, по пажъ грозни картини ни се прѣдставиха прѣдъ очите! Падналитѣ въ боя вчера войници още не бѣха прибрани. Тѣ, потънали въ кръвъ, се търкаляха по пажъ и склона на възвишенността. Между убититѣ азъ видѣхъ единъ, лѣгналъ задъ единъ камъкъ съ насочена напрѣдъ пушка, види се съ цѣль да стрѣля, но неприятелския, въроятно разривенъ куршумъ, положително му бѣше пръснالъ главата. Тя — главата, прѣдставляваше една масса отъ кръвъ и мозъкъ. Другъ бѣше лѣгналъ на едната си страна, като че ли спѣше. Имаше убити и въ такива положения, които показваха, че нещастнитѣ много сѫ се борили съ смѣртъта и сѫ прѣтърпѣли страшни мжки.

Горната картина бѣше далечъ отъ да дѣйствува благотворно на нравственното настроение на войниците. При тая обстановка неволно дохождаше всѣкому мисълта, че слѣдъ нѣколко врѣме и него можеше да постигне сѫщата участъ. И чудно, че началството не се бѣ распоредило да се прибератъ